

[Christmas Møller.]

Det er jo klart, at naar man har gennemført en Arbejdsløshedslov i 1932, som man havde den Tillid til, at den i hvert Fald et langt Stykke Tid frem kunde bære, naar man har gennemført en Socialreform, som først skal træde i Kraft om nogle Dage, saa vilde det ikke være naturligt ikke at afvente, hvorledes Virkningerne vil blive, og hvordan Forholdene vil udvikle sig under denne nye Lovgivning, under den nye Ordning med Hensyn til Krisekasserne.

Jeg hørte med overordentlig stor Interesse den højtærede Socialministers Udtalelse om, at disse Lovforslag var det ikke politisk muligt at gennemføre. Deri har Ministeren jo Ret. Men dette var ikke hans eneste Argument; hans Argument var ogsaa, og det vil jeg gerne have Lov til at understrege, at det heller ikke var finansielt overkommeligt. Det understreger jeg med særlig Styrke, fordi jeg tror, det viser en Betragtning hos Ministeren med Hensyn til, hvorledes man paa den sociale Lovgivnings Omraade maa indrette sig, som har Værdi. Der kan altsaa være Uenighed, om hvor langt man kan strække sig økonomisk, men der er ikke Uenighed mellem Socialministeren og os om den Betragtning, at Samfundet som saadant angiver en Grænse, ud over hvilken man ikke maa belaste det økonomisk. Det er jeg overmaade tilfreds med.

Jeg vil i øvrigt gerne have Lov til at understrege — det er en Ting, som allerede har været noget offentligt fremme —, at det jo ikke kan nægtes, at efter de Oplysninger, som foreligger for os, er det Arbejde, der er gjort eller i den nærmeste Fremtid paatænkes udført for ad Arbejdets Vej at søge at bekæmpe Arbejdsløsheden, overmaade ringe. De Oplysninger, der er givet i det nedsatte Arbejdsløshedsudvalg — de er kommet offentlig frem og maa derfor med Rette kunne omtales her —, viser, at der paa dette Omraade er gjort overmaade lidt. Man har derfor Lov til at sige til Regeringen — idet vi altsaa ikke kan være med til dette Forslag, og man ved, vi ikke kan være med til langt mindre vidtgaende Forslag, som er fremsat fra Regeringens Side —, at den burde virkelig se at tage sig sammen og faa noget gjort paa de Omraader, hvor det er langt nyttigere og nødvendigere at handle end paa det Omraade, vi taler om her.

Socialministeren (Steincke): Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Aksel Larsen) begyndte med at gøre opmærksom paa, at Lovforslagene jo ogsaa drejede sig om andre

Ting end direkte Udgifter, og at jeg med Hensyn til disse havde været meget sparsommelig med mine Udtalelser. Jeg skal da svare paa de Ting, den ærede Ordfører fremdrog.

Det første var, hvorledes jeg stillede mig til § 1 i Lovforslag om Ændringer til Arbejdsløshedsloven, en Ændring af Lovens § 10. Den Bestemmelse, de ærede Forslagsstillere her foreslaar ophævet, var der megen Diskussion om ved Vedtagelsen af den nye Arbejdsløshedslov, og som den ærede Ordfører ikke kan være uvidende om, blev den hidtil gældende Bestemmelse paa dette Omraade — at Arbejdsløsheds-kasserne *kan* nægte at optage Personer, som paa det Tidspunkt, da Optagelsen søges, ikke har Beskæftigelse indenfor vedkommende Fag — skærpet; den blev skærpet, saaledes at der stod: *skal* nægte at optage. Under Hensyn hertil vil det være ganske omsonst at forsøge paa ikke alene at faa Forslaget bragt tilbage til den tidligere Affattelse, men oven i Købet, som Forslagsstillerne ønsker, at faa den ændret derhen, at der ikke findes nogen Regel herom, at Arbejdsløsheds-kasserne altsaa skal kunne optage Personer uden Hensyn til, om de paa det Tidspunkt har Beskæftigelse indenfor Faget. Den ærede Ordfører er heller ikke uvidende om, at Erfaringerne fra 1918, da man pludselig aabnede Arbejdsløsheds-kasserne for alle og enhver, er ikke gunstige. En saadan Bestemmelse vilde sprænge Arbejdsløshedsforsikringen. Derfor kunde jeg heller ikke rent sagligt gaa med til Vedtagelse af § 1 i det nævnte Lovforslag.

Noget helt andet er, som jeg har nævnt tidligere, om der ikke er Fare for, at der paa Grund af de ulykkelige Forhold paa Arbejdsmarkedet glider for mange arbejds-løshedsforsikrede over i de uorganiseredes Rækker, og dette Problem beskæftiger man sig, som det ogsaa er den ærede Ordfører bekendt, med i Arbejdsløsheds-kasserne og i De samvirkende Fagforbund; hvis jeg faar en Henvendelse derfra, hvis de kommer til et Resultat, der paa nogen Maade kræver Ændringer af Lovgivningen, maa jeg tage det op til Overvejelse.

Dernæst spurgte den ærede Ordfører om § 3 i samme Lovforslag, hvor det foreslaas at tilføje et nyt Stykke til Arbejds-løshedslovens § 14, der gaar ud paa, at Socialministeren skal foranledige, at der anvises Kasserne et passende Forskud paa det dem tilkommende Statstilskud. Det Spørgsmaal om Forskud har tidligere været behandlet. Det har været behandlet, me-